

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Iacovlev Viorel și avocatul acestuia, Rusnac Aliona, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 ianuarie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Iacovlev Viorel xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.03.2019 – 26.12.2019;

Instanța de apel: 23.01.2020 – 25.01.2021;

Instanța de recurs: 15.03.2021 – 19.05.2021.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 26 decembrie 2019, Iacovlev Viorel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.188 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal la 8 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, Iacovlev Viorel la 20.11.2013, fiind în stare de ebrietate alcoolică la 04.06.2014, aproximativ la ora 04.30, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor, acționând împreună cu alte două persoane nestabilite de organul de urmărire penală, dintre care Iacovlev Viorel fiind înarmat cu un pistol neidentificat de organul de urmărire penală, deplasându-se cu automobilul de model "XXXXXXXX" cu numărul de înmatriculare XXXXXXXX, condus de Melnic Mihail, pe traseul Soroca - Drochia la ieșirea din satul Chetrosu, au stopat forțat automobilul de model Xxxxxxxx cu numărul de înmatriculare XXXXXXXX, condus de Beșleaga Pavel, având ca pasager pe Bucatari Valeriu, care transportau mezeluri produse de SRL "Debut-Sor", după care în timp ce Melnic Mihail discuta cu

Beșleaga Pavel în afara automobilului, Iacovlev Viorel a deschis ușa pasagerului și a îndreptat pistolul în față lui Bucătari Valeriu, lezându-l în regiunea nasului și amenințându-l cu pistolul în cerea bani în sumă de 500 de lei. Bucătari Valeriu a răspuns că nu are bani și atunci Iacovlev Viorel a luat geanta cu documente din automobil și a căutat în ea bani, dar nu a găsit.

În acest timp Bucătari Valeriu, ieșind afară din mașină a văzut ușile din spate la automobil că sânt deschise și cum două persoane au luat fiecare câte o ladă cu salam, însușind în mod deschis salam în valoare de 3300 lei, la ce Bucătari Valeriu i-a rugat să nu ia nimic, deoarece el răspunde pentru marfă.

În acest timp Iacovlev Viorel l-a amenințat pe Bucătari Valeriu să se urce în automobil și să plece de acolo. În automobil Bucătari Valeriu i-a comunicat lui Beșleaga Pavel despre amenințarea sa cu pistolul și sustragerea celor 2 lăzi de salam și atunci ei s-au întors cu automobilul înapoi lângă automobilul de model XXXXXXXX, însă Iacovlev Viorel a strigat la ei să plece mai repede de acolo și ei au plecat. În rezultatul atacului lui Bucătari Valeriu i-a fost cauzate excoriație pe față din stânga și echimoză pe toracele drept, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Acțiunile au fost încadrate în baza infracțiunii prevăzută de art.188 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal după indicii calificativi - tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea unei violențe periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei, de mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

2.1. La data de 28.01.2020, instanța de fond a emis o încheiere de corectare a erorii materiale, prin care în dispozitivul sentinței s-a înlocuit sintagma ”art.188 alin.(2) lit. b) CP” cu sintagma”art.188 alin.(2) lit. b), d), e), f) CP”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Iacovlev Viorel, prin care a solicitat casarea sentinței cu dispunerea achitării sale deoarece nu a comis fapta ce i se impută.

3.1. În apelului declarat, inculpatul a indicat, că probele administrate la caz nu stabilesc vinovăția sa în comiterea faptei ce i se impută. A indicat că el nu a avut pistol, dar a folosit o brichetă pentru a-l liniști pe pasagerul Bucătari Valeriu, care a intervenit în discuția dintre Beșleaga Pavel și Melnic Mihail și consideră, că în acțiunile sale nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, or, circumstanțele relatate de el în cadrul urmăririi penale au fost confirmate și de către învinuitul Melnic Mihail, care ulterior a fost scos de sub urmărirea penală.

A invocat că, el împreună cu Melnic Mihail, au ieșit din automobil și s-au apropiat de automobilul de model ”xxxxx” condus de Beșleaga Pavel, încercând să se clarifice cu situația de accident creată de acesta.

A menționat că, Bucatari Valeriu a indus instanța în eroare referitor la faptul că el l-ar fi amenințat cu un pistol. În geanta părților vătămate s-a uitat pentru a vedea cărei

întreprinderi aparține automobilul, deoarece Bucatari Valeriu l-a amenințat cu probleme din partea unor ”oameni mari”.

A mai indicat că, nu a fost înțelegere între el și Melnic Mihail și celelalte două persoane de a sustrage bunuri din automobilul pe care l-au stopat și că automobilul a fost stopat pentru a se clarifica cu situația de accident creată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 ianuarie 2021, a fost respins ca nefondat apelul inculpatului Iacovlev Viorel, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Iacovlev Viorel de săvârșirea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a menționat că deși inculpatul nu a recunoscut vina, vinovăția acestuia se probează prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice și anume prin probele scrise cercetate în cadrul ședinței de judecată cum ar fi: plângerea lui Bucatari Valeriu din 04.06.2014 (f.d.11, f.d.12 vol. I); demers nr.90 din 04.06.2014 (f.d.13, vol. I); demers nr.89 din 04.06.2014 (f.d.14, vol. I); factură (f.d.15-17, vol. I); demers din 04.06.2014 (f.d.18-19, vol. I); raport (f.d.20-25, vol. I); proces verbal de cercetare la fața locului din 04.06.2014 (f.d.34-35, vol. I); proces verbal de cercetare la fața locului din 04.06.2014 și foto-tabel (f.d.36-37, f.d.38-39 vol. I); cerere din 11.06.2014 (f.d.40, vol. I); ordonanță de recunoaștere în calitate de parte vătămată a lui Guivan Sergiu din 11.06.2014 (f.d.41, vol. I); proces verbal de audiere a părții vătămate Guivan Sergiu din 11.06.2014 (f.d.42-43, vol. I); cererea lui Pălii Petru din 11.06.2014 (f.d.44, vol. I); ordonanță de recunoaștere în calitate de parte vătămată a lui Pălii Pavel din 11.06.2014 (f.d.45, vol. I); proces verbal de audiere a părții vătămate Pălii Pavel din 11.06.2014 (f.d.46, vol. I); ordonanță de recunoaștere în calitate de parte civilă a lui Pălii Pavel din 11.06.2014 (f.d.47, vol. I); cererea lui Șapteboi Cristina din xxxx (f.d.48, vol. I); ordonanță de recunoaștere în calitate de parte vătămată a lui Șapteboi Cristina din 10.06.2014 (f.d.49, vol. I); proces verbal de audiere a părții vătămate Șapteboi Cristina din 10.06.2014 (f.d.50-51, vol. I); cererea lui Beșleaga Pavel din 04.06.2014 (f.d.52, vol. I); ordonanță de recunoaștere în calitate de parte vătămată a lui Beșleaga Pavel din 04.06.2014 (f.d.54, vol. I); proces verbal de audiere a părții vătămate Beșleaga Pavel din 04.06.2014 (f.d.55-56, vol. I); proces verbal de audiere a părții vătămate Beșleaga Pavel din 03.07.2014 (f.d.57-58, vol. I); cererea lui Bucătari Valeriu din 04.06.2014 (f.d.59, vol. I); ordonanță de recunoaștere în calitate de parte vătămată a lui Bucătari Valeriu din 04.06.2014 (f.d.60, vol. I); proces verbal de audiere a părții vătămate Bucătari Valeriu din 04.06.2014 (f.d.61-62, vol. I); proces verbal de audiere a părții vătămate Bucătari Valeriu din 03.04.2014 (f.d.63-64, vol. I); ordonanță de recunoaștere în calitate de parte civilă a lui Bucătari Valeriu din 04.06.2014 (f.d.65, vol. I); proces verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 04.06.2014

(f.d.66-74, vol. I); certificat nr.666/394 din 05.06.2014 pe numele lui Iacovlev Viorel eliberat de Spitalul Raional Drochia „Nicolae Testemițanu,, (f.d.78, vol. I); caracteristica inculpatului Iavovlev Viorel eliberată de Primăria orașului Drochia (f.d.79, vol. I); revendicarea pe numele lui Iavovlev Viorel (f.d.80, vol. I); copia sentinței din 20.11.1996 emisă de judecătoria Drochia (f.d.81-82, vol. I); 6 ordonanță de recunoaștere în calitate de bănuit a lui Iacovlev Viorel din 04.06.2014 (f.d.86, vol. I); extras din Registrul de Stat al Populației pe numele lui Iacovlev Viorel (f.d.87, vol. I); ordonanță de efectuare a percheziției din 04.06.2014 (f.d.88, vol. I); proces verbal de percheziție din 05.06.2014 (f.d.89-90, vol. I); copia încheierii nr.26-ij-1255-05 06 2014 din 05.06.2014 emisă de judecătoria Drochia (f.d.93-95, vol. I); proces verbal de examinare a obiectului din 04.06.2014 (f.d.102-103 vol. I); ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 04.06.2014 (f.d.104, vol. I); ordonanță de restituire a corpurilor delictive către proprietar (f.d.105, vol. I); recipisă din 27.06.2014 (f.d.106, vol. I); raport de expertiză medico-legală nr.309 din 04.06.2014 (f.d.113, vol. I); raport de expertiză medico-legală nr.310 din 04.06.2014 (f.d.116, vol. I); proces verbal de audiere a învinuitului Melnic Mihail din 06.06.2014 (f.d.136-139, vol. I); proces verbal de audiere a bănuitului Melnic Mihail din 30.06.2014 (f.d.155-156, vol. I); proces verbal de audiere a învinuitului Melnic Mihail din 04.07.2014 (f.d.210-211, vol. I); ordonanță de încetare a urmăririi penale în privința unei persoane din 04.07.2014 (f.d.212-214, vol. I); ordonanță de punere sub învinuire din 01.09.2014 (f.d.220, vol. I); proces verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 15.10.2014 (f.d.237-245, vol. I). ordonanță de scoatere a persoanei de sub urmărire penală din 05.11.2014 (f.d.4-5, 6-7, vol. II); proces verbal de reținere din 05.03.2019 (f.d.34, vol. II); proces verbal de audiere a învinuitului Iacovlev Viorel din 05.03.2019 (f.d.36-37, vol. II); proces verbal de confruntare între Iacovlev Viorel și Bucatari Valeriu din 21.03.2019 (f.d.43-45, vol. II); proces verbal de prezentare învinuitului și apărătorului său a materialelor de urmărire penală (f.d.54, vol. II); ordonanță din 22.03.2019 (f.d.55-56, vol. II); declarațiile părții vătămate Beșleaga Pavel din 24.04.2019 (f.d.103-105, vol. II); revendicare pe numele lui Iacovlev Viorel (f.d.213, vol. II); declarațiile părții vătămate Bucătaru Valeriu din 29.07.2019 (f.d.217- 222, vol. II); declarațiile inculpatului Iacovlev Viorel din 22.11.2019 (f.d.179- 186, vol. III).

Astfel, instanța de apel a conchis că întreaga sistemă de probe examinate de către instanța de apel prin prisma art.101 Cod procedură penală, demonstrează faptul că inculpatul Iacovlev Viorel a comis infracțiunea prevăzută de art.188 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal.

În opinia instanței de apel, faptele încriminate inculpatului Iacovlev Viorel și-au găsit confirmare prin prisma probelor administrate și cercetate în instanța de fond, verificate în instanța de apel, probe care coroborează între ele, necreând dubii referitor la faptul că circumstanțele descrise în rechizitoriu și reținute de către instanța de fond în sarcina inculpatului au avut loc, iar argumentele apărării invocate în susținerea nevinovăției inculpatului, poartă un caracter declarativ și sunt invocate cu scopul de a

evita răspunderea penală a lui Iacovlev Viorel pentru fapta comisă.

Vis a vis de argumentele inculpatului Iacovlev Viorel precum că, acțiunile sale ar fi similare celor atribuite martorului Melnic Mihail și nu constituie infracțiune, instanța de apel a menționat, că Melnic Mihail a fost scos de sub urmărire penală pe art.188 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal, deoarece fapta nu a fost comisă de învinuitul Melnic Mihail (f.d.218-219 vol. I), ordonanța în cauză neconstituind obiect de examinare la caz, or, în conformitate cu prevederile art.409 alin.(1) CPP, instanța de apel a judecat apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă cererea de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.

De asemenea, instanța de apel a considerat irelevantă poziția acuzării privitor la necesitatea casării sentinței și încheierii din 28.01.2020, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Iacovlev Viorel să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.188 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal, la 8 ani închisoare, pe motiv că instanța nu ar fi fost în drept de a-și corecta eroarea materială admisă în dispozitivul sentinței, indicând că îl recunoaște vinovat în baza ”art.188 alin.(2) lit. b) CP”.

În acest sens, instanța de apel a notat, că în descriptivul sentinței instanța de fond corect i-a reținut inculpatului fapta constatată, încadrând-o în baza infracțiunii prevăzută de art.188 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal - tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea unei violențe periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei, de mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, fiind evident faptul, că la caz a fost admisă o eroare materială, care la 28.01.2020, a fost corectată prin încheierea de corectare a erorii materiale, fiind înlocuită în dispozitivul sentinței sintagma ” art.188 alin.(2) lit. b) CP” cu sintagma ”art.188 alin.(2) lit. b),d),e),f) CP”, nefiind necesar la caz de a casa sentința în cauză, pe temeiuri formale.

Referitor la pedeapsa stabilită, instanța de apel a reținut că, prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art. art.7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă, în măsură să-și atingă scopul de corectare și reeducare.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

5.1. Inculpatul Iacovlev Viorel, care invocând temeiurile prevăzute art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat.

În motivarea recursului, recurentul menționează că examinarea cauzei în instanța de apel a avut loc fără citarea legală a părților. Indică că probele administrate la caz nu stabilesc vinovăția sa în comiterea faptei ce i se impută. Instanța de apel nu s-a

pronunța asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, și consideră, că în acțiunile sale nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, or, circumstanțele relatate de el în cadrul urmăririi penale au fost confirmate și de către învinuitul Melnic Mihail, care ulterior a fost scos de sub urmărirea penală.

A invocat că el împreună cu Melnic Mihail, au ieșit din automobil și s-au apropiat de automobilul de model "Wolswagen" condus de Beșleaga Pavel, încercând să se clarifice cu situația de accident creată de acesta.

5.2 Avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului Iacovlev Viorel, care invocând temeiurile prevăzute art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului pentru prima instanță prin care Iacovlev Viorel să fie achitat.

În motivarea recursului, avocatul a invocat că atât instanța de fond și cea de apel au ignorat argumentele apărării și nici nu s-a expus în privința lor într-un mod corespunzător. Nu s-a dat o apreciere probelor cercetate, iar simpla repetare de către instanță a argumentelor formulate în rechizitoriu nu poate fi recunoscută drept o motivare suficientă a sentinței așa cum prevăd normele naționale de procedură, dar și jurisprudența CEDO, prezentată în cauzele: Suominen vs. Finlanda, Albina vs. România și Colibaba vs. Moldova.

Consideră că Iacovlev Viorel necesită a fi achitat, deoarece în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii. Analizând declarațiile martorilor acuzării precum și a inculpatului, se constată că din declarațiile acestora, nu se poate deduce vinovăția inculpatului așa cum pretinde acuzatorul de stat.

În acțiunile inculpatului nu sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii, în cadrul examinării cauzei penale, inculpatul cu lux de amănunt a elucidat toate circumstanțele pe cauza dată, fapt confirmat și de către învinuitul Melnic Mihail, care ulterior a fost scos de sub urmărirea penală. Chiar de la început în învinuirea înaintată se comunica că Melnic Mihail împreună cu Iacovlev Viorel și alte două persoane neidentificate au săvârșit infracțiunea prevăzută de art.188 alin.(2) CP. Ulterior Melnic Mihail a fost scos de sub urmărirea penală. Straniu lucru, cu toate că ambii și Melnic Mihail, și Iacovlev Viorel au ieșit din automobilul în care se aflau și s-au apropiat de automobilul de model Wolswagen condus de Beșleagă Pavel, încercând să se clarifice cu situația de accident creată de Beșleaga Pavel. Din declarațiile date de inculpat s-a stabilit cu certitudine că acesta nu avea la sine pistol, ci a folosit bricheta ca să-l liniștesc pe pasagerul Bucătari Valeriu, care a intervenit în discuția dintre Beșleagă Pavel și Melnic Mihail. Acest fapt a fost confirmat de către Melnic Mihail în cadrul audierii lui în calitate de învinuit, care a confirmat că la mine nu a văzut pistol nici până la incident, nici în timpul incidentului și nici după.

Indică recurentul că Bucătari Valeriu induce instanța în eroare referitor la faptul că inculpatul l-a amenințat cu un pistol, care nici nu a fost descris cum arată. A explicat că inculpatul s-a uitat în geanta ce se afla în automobilul părților vătămate pentru a vedea cărei întreprinderi îi aparținea automobilul dat, deoarece Bucătari V. l-a

amenințat cu probleme din partea unor „oameni mari”. S-a stabilit cu certitudine, că nu a fost o înțelegere între Melnic Mihail, inculpat și celelalte două persoane de a sustrage bunuri din automobilul pe care l-au stopat și că automobilul a fost stopat pentru a se clarifica cu situația de accident creată.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, solicitând inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul cererilor de recurs declarate, Colegiul penal atestă că, recurenții invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând conținutul recursurilor declarate în raport cu decizia recurată și materialele cauzei deduse judecății, instanța de recurs a stabilit că argumentele recursurilor preponderent sunt aceleași care au fost invocate și în textul cererii de apel și se fundamentează pe dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, în privința cărora instanța de apel s-a pronunțat în mod argumentat și detaliat.

De asemenea, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată,

că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 6 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile recurentului prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele susținute de apărare în apel. Aceasta deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, Colegiul penal ajunge la concluzia că apărarea a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

De asemenea, Colegiul penal menționează că nu pot fi reținute argumentele apărării cu privire la faptul că decizia instanței de apel este una nemotivată, deoarece motivarea unei hotărâri reprezintă un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Instanța de recurs reține că, în numeroase hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor Omului, s-a statuat următoarele: „art.6 obligă instanțele să-și motiveze deciziile, însă nu trebuie interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru toate argumentele avansate de către părți. Întinderea acestei obligații de motivare poate varia după natura deciziei și nu poate fi analizată decât în lumina circumstanțelor fiecărei spețe” (decizia Driemond Bouw BV vs Olanda, 02.02.1999).

Așa fiind, Colegiul penal atestă că, respectând prevederile art.101 alin.(3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului, ci coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind just că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală și a-i incrimina lui Iacovlev Viorel săvârșirea infracțiunii incriminate.

Vizavi de criticile recurenților cu privire la modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu

analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a acestor instanțe.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunilor încriminate.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia menținerii sentinței.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că în speță nu a fost admisă o eroare gravă de fapt, întrucât sensul acestei noțiuni trebuie tratat așa precum a fost tălmăcit de legislator în art.6 pct.11¹) Cod de procedură penală, și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții, decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare de fapt nu a fost constatată de către instanța de recurs.

În continuare, Colegiul penal reține că, avocatul Rusnac Aliona solicită casarea hotărârilor instanței de fond și de apel, cu dispunerea achitării inculpatului, pe motiv că lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal, motiv care ar corespunde temeiului prevăzut de art.427 alin. (1) pct.8) Cod de procedură penală – nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În acest sens, Colegiul penal notează că, sub aspectul situației de “*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, instanța de recurs menționează că starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de apel, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, corect fiind menținută

sentința instanței de fond prin care Iacovlev Viorel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.188 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal.

Deși se invocă argumente că Iacovlev Viorel nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, Colegiul penal consideră că instanța de apel întemeiată a conchis că afirmațiile respective nu generează achitarea acestuia precum s-a solicitat în cererea de apel cât și în recurs, or în cursul judecării cauzei în apel și în fond au fost prezentate probe care înlătură orice dubiu și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în cele imputate.

Cu referire la temeiul invocat de recurenți în baza pct.12) alin.(1) a art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că, o astfel de eroare în speța dată nu se constată, deoarece, supunând verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent în baza pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul a statuat ca fiind legală și întemeiată concluzia instanței de apel privind recunoașterea vinovăției inculpatului Iacovlev Viorel în baza art.188 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs și-a însușit-o și în acest sens nefiind necesară o reinterpretație.

De asemenea, Colegiul penal menționează că nu poate fi reținut nici argumentele inculpatului despre examinarea cauzei în lipsa unei părți nelegal citate, or, potrivit materialelor cauzei se constată că instanța de apel a întreprins toate măsurile de citare legală a părții vătămate Beșleagă Pavel (f.d.136-137 vol. VI), fiind dispusă și aducerea silită, însă conform informației prezentate de către ofițerul superior de sector Bruma Mihail (f.d.132, vol. VI) măsurile întreprinse în vederea executării ordonanței de aducere silită a părții vătămate Beșleagă Pavel din 04.01.2021, au eșuat din motiv că acesta nu se afla la locul de trai.

Prin urmare, instanța de apel corect a dispus examinarea cauzei în lipsa părții vătămate, întrucât a întreprins toate măsurile procesuale pentru a asigura prezența acesteia la examinarea cauzei în ordine de apel, iar argumentele invocate de către recurent în sensul dat, nu sunt imputabile instanței de apel.

Așadar, analizând decizia atacată, Colegiul penal conchide, că instanța de apel legal și întemeiată a menținut hotărârea primei instanțe, deoarece la judecarea apelului declarat, instanța a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art.414 alin.(1), (5) și 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul inculpatului, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct.4.1 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o

acuzatie penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârile CEDO *Garcia Ruis c. Spaniei* din 21.01.1999, *Helle c. Finlandei* din 19.12.1997).

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă, că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Iacovlev Viorel și de către avocatul acestuia Rusnac Aliona, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Iacovlev Viorel și avocatul acestuia, Rusnac Aliona, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 ianuarie 2021, în cauza penală privindu-l pe *Iacovlev Viorel* ~~xxxxx~~, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **17 iunie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda